30/11/2023

Πατριαρχική χοροστασία και χειροθεσία Άρχοντος Οστιαρίου στον Μ. Εσπερινό για την εορτή του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος χοροστάτησε, την Τετάρτη, 29 Νοεμβρίου 2023, στον Πατριαρχικό Ναό, στον Μ. Εσπερινό για την εορτή του Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου, Ιδρυτού της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως.

Στο τέλος του Εσπερινού ο Παναγιώτατος απένειμε το Οφφίκο του Άρχοντος Οστιαρίου της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας στον Εντιμολ. κ. Λεωνίδα Τζώνη, Οικονομολόγο.

Απευθυνόμενος προς τον νέο Άρχοντα ο Παναγιώτατος επεσήμανε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

“Υμείς, Εντιμολογιώτατε, εντάσσεσθε εις τους συγχρόνους οφφικιαλίους της Μεγάλης Εκκλησίας, τους συνεχιστάς της μεγάλης παραδόσεως διακονίας και προσφοράς. Αποκτάτε πλέον μίαν ιδιαιτέραν σχέσιν με τον Οικουμενικόν Θρόνον, την οποίαν καλείσθε να τιμήσετε, προσφέροντες, κατά το χάρισμά σας, εις τους τομείς όπου δραστηριοποιείσθε επαγγελματικώς. Αι πρωτοβουλίαι και αι δράσεις της Κωνσταντινουπολίτιδος Εκκλησίας εκτείνονται εις πολλούς χώρους του πολιτισμού και υπάρχουν δυνατότητες και πεδία δημιουργικής συνεισφοράς δι’ όλους τους Άρχοντας. Είσθε Διδάκτωρ Οικονομικών Επιστημών, έχετε επαγγελματικήν πείραν και αναγνώρισιν εις τον χώρον της διοικήσεως επιχειρήσεων και έχετε διδάξει Οικονομικά εις πανεπιστημιακόν επίπεδον. Αξίως και δικαίως ο Ιερώτατος Μητροπολίτης Λαοδικείας κύριος Θεοδώρητος σας προέτεινε διά ένταξιν εις τας τάξεις των Οφφικιαλίων, εξάρας την προσφοράν σας εις την κοινωνίαν, τας διοικητικάς και επικοινωνιακάς ικανότητάς σας και την αφοσίωσίν σας εις την Μητέρα Εκκλησίαν. Ημείς προσωπικώς περιβάλλομεν τους Οφφικιαλίους με στοργήν και εμπιστοσύνην και τους θεωρούμεν συνεργάτας εις την εγκόσμιον μαρτυρίαν της Εκκλησίας. Αναμένομεν συνέχισιν και αύξησιν της ιδικής σας προσφοράς εις τα καθ’ ημάς.

Εν τω πνεύματι τούτω, συγχαίροντες υμίν άπαξ έτι διά το αρχοντίκιον, απονέμομεν εις υμάς την Πατριαρχικήν ημών ευλογίαν, επικαλούμενοι επί την υμετέραν Εντιμολογιότητα, επί τους παρόντας και συναγαλλομένους ερίτιμον

σύζυγόν σας Βασιλικήν, τα τέκνα σας Βασίλειον και Γεώργιον, επί τον Εντιμότατον κατά σάρκα πατέρα σας κύριον Βασίλειον Τζώνην και επί σύμπασαν την ευλογημένην συνοδείαν σας, την ζείδωρον χάριν και το άπειρον έλεος του Θεού της αγάπης.”

Στην αντιφώνησή του ο νέος Άρχων εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον Παναγιώτατο για τη μεγάλη τιμή που επεφύλαξε προς το πρόσωπό του.

Αμέσως μετά, τον Παναγιώτατο προσφώνησε με θερμούς λόγους **ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Ευγένιος,** ως επί κεφαλής της **Αντιπροσωπείας της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της εν Κρήτη Εκκλησίας,** καθώς και πολυπληθούς ομίλου προσκυνητών από την μεγαλόνησο. Ο Πατριάρχης ευχαρίστησε τον Αρχιεπίσκοπο και την συνοδεία του, και αναφέρθηκε στους στενούς και ακατάλυτους πνευματικούς και κανονικούς δεσμούς που συνδέουν την Μητέρα Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως με την εν Κρήτη Εκκλησία, την οποία, υπενθύμισε, έχει επισκεφθεί περισσότερες φορές από κάθε άλλη Επαρχία του Θρόνου, καθώς και ότι εκεί πραγματοποιήθηκε η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Δεξίωση για τη Θρονική εορτή

Στη συνέχεια, με αφορμή την Θρονική εορτή του Οικουμενικού Πατριαρχείου, παρετέθη δεξίωση στο Πολιτιστικό Κέντρο της Ομογενείας, στην παλαιά Αστική Σχολή Γαλατά.

Στο πλαίσιο αυτής, δόθηκε συναυλία από το συγκρότημα “Duo Violins”, των δυο Ελλήνων βιολιστών Μουσικολ. κυρίων Δημητρίου Ίσαρη και Γεωργίου Γαϊτάνου.

Παρέστησαν η Επίσημη Αντιπροσωπεία της Εκκλησίας της Ρώμης, Ιεράρχες του Θρόνου και άλλων Εκκλησιών, εκπρόσωποι των Χριστιανικών Κοινοτήτων της Πόλεως, οι Υφυπουργοί Εξωτερικών και Παιδείας της Ελλάδος, Εξοχ. κ. Γεώργιος Κώτσηρας και κ. Ζέττα Μακρή, ο Έπαρχος του Beyoğlu (Πέρα) Εξοχ. κ. Can Aksoy, εκπρόσωποι του Διπλωματικού Σώματος, ομογενειακοί παράγοντες, και πλήθος άλλων προσκεκλημένων από την Πόλη και το εξωτερικό.

«Μεγάλη δύναμις» της εποχής μας είναι η επιστήμη

Στην ομιλία του, ο Παναγιώτατος, καλωσόρισε εγκαρδίως όλους τους παρισταμένους και χαιρέτισε ιδιαιτέρως την παρουσία, και εφέτος, της επισήμου Αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ρώμης:

“Υποδεχόμεθα με ίδιαιτέραν χαράν την τιμίαν Αντιπροσωπείαν της αδελφής Εκκλησίας της πρεσβυτέρας Ρώμης, με επί κεφαλής τον Σεβασμιώτατον Καρδινάλιον κύριον Kurt Koch. Η αποστολή Αντιπροσωπειών κατά την Θρονικήν Εορτήν των δύο Εκκλησιών είναι σύμβολον και απτή έκφρασις του οικουμενικού πνεύματος, το οποίον δεσπόζει εις τας σχέσεις από την δεκαετίαν του ’60 του παρελθόντος αιώνος και αποτελεί νέον καθοριστικόν κεφάλαιον εις την πορείαν μας με στόχον την ποθεινήν ενότητα εν τη Θεία Ευχαριστία. Τα βήματα προς τον ευλογημένον αυτόν σκοπόν είναι σταθερά, με πίστιν ότι αυτό είναι το θέλημα του Θεού, με αμοιβαίαν εμπιστοσύνην και αμετακίνητον βούλησιν να φθάσωμεν εις ο εκλήθημεν.

Είμεθα βέβαιοι ότι η προσέγγισις των δύο Εκκλησιών αποτελεί συμβολήν και εις την υπόθεσιν του διαλόγου και της ειρήνης ευρύτερον. Εις τον Χριστιανισμόν και εις τας παραδόσεις των θρησκειών υπάρχουν αρχαί και κίνητρα όχι μόνον διά την προώθησιν της εσωτερικής πνευματικής ειρήνης, αλλά και διά τον αγώνα προς εγκαθίδρυσιν της ειρήνης εις τας σχέσεις των ανθρώπων και εις την κοινωνίαν. Εκκλησίαι και θρησκείαι καλούνται βεβαίως να αποδεικνύουν τον ειρηνευτικόν τους προσανατολισμόν διά της επιδιώξεως ειρήνης μεταξύ των, η οποία θα

βοηθήση και την ειρήνευσιν των λαών και των πολιτισμών. Απάδει προς την εικόνα και την αποστολήν ενός εκπροσώπου Εκκλησίας ή θρησκείας να υμνή την βίαν «εν ονόματι του Θεού».”

Στη συνέχεια ο Πατριάρχης ανέφερε:

“Άξονα της χριστιανικής πίστεως αποτελεί η ιερότης του ανθρωπίνου προσώπου. Αυτή η αλήθεια θα πρέπει να εκφράζεται εμπράκτως ενώπιον εκάστοτε διαφορετικών ιστορικών συνθηκών. Εις κάθε εποχήν η Εκκλησία οφείλει να αφουγκράζεται τον παλμόν του ανθρώπου, να γνωρίζη τας υπαρξιακάς του ανάγκας, να καταγράφη τας προκλήσεις και τα αδιέξοδα αλλά και τας θετικάς εξελίξεις και προοπτικάς του πολιτισμού. Αυτό, χωρίς νας οδηγή εις ταύτισιν με τον κόσμον αποτελεί την μόνον οδόν διά να δώση η Εκκλησία την μαρτυρίαν της περί της πιστότητός της εις την ευαγγελικήν αλήθειαν περί της ακαταλύτου ενότητος της πίστεως εις τον Θεόν και της αγάπης προς τον πλησίον, τον αδελφόν ή, διά να χρησιμοποιήσωμεν την παραβολήν του Καλού Σαμαρείτου, περί της κλήσεως να καθιστάμεθα «πλησίον» προς τον έχοντα χρείαν της ημετέρας αρωγής αδελφόν (βλ. Λουκ. ι’, 25 – 37).

Εν τω πνεύματι τούτω, στηρίζομεν τας πρωτοβουλίας και τας εξελίξεις, αι οποίαι προάγουν την προστασίαν των δικαιωμάτων του ανθρώπου, την ειρήνην και την καταλλαγήν, οδηγούν εις ένα πολιτισμόν αλληλεγγύης και αλληλοβοηθείας. Δι’ ημάς όλα αυτά συμβαδίζουν και με την μέριμναν διά την προστασίαν του φυσικού περιβάλλοντος, του «οίκου» του ανθρώπου, αφού δεν είναι δυνατόν να υπάρξη κοινωνική πρόοδος επάνω εις ένα οικολογικώς κατεστραμμένον πλανήτην.

Χρησιμοποιούμεν τον όρον «διπλή αλληλεγγύη» διά να αναδείξωμεν την αλληλουχίαν μεταξύ κοινωνικών και οικοφιλικών δράσεων. Είναι αδιανόητον να ισχυριζώμεθα ότι ενδιαφερόμεθα διά τον άνθρωπον και την κοινωνικήν πρόοδον, και ταυτοχρόνως να καταστρέφωμεν την φύσιν.”

Ο Παναγιώτατος επεσήμανε ότι η ***«μεγάλη δύναμις» της εποχής μας είναι η επιστήμη, η οποία, όπως είπε, αλλάζει ριζικώς την ζωή μας, επιλύει προβλήματα τα οποία θεωρούνταν ανυπέρβλητα, δημιουργεί πρόοδο και υπόσχεται ένα ευοίωνο μέλλον.***

“Ζώμεν βεβαίως και τας παρενεργείας της επιστημονικής και τεχνολογικής προόδου, την παραγωγήν πυρηνικών και άλλων καταστροφικών όπλων, τας επιπτώσεις εις το φυσικόν περιβάλλον, την μετατροπήν του ανθρώπου εις μετρήσιμον μέγεθος και εις αριθμόν.

Εις την ζωήν μας υπάρχουν διαστάσεις απρόσιτοι εις την επιστήμην, υπαρξιακαί αναζητήσεις εις τας οποίας αυτή αδυνατεί να απαντήση. Προφανώς δεν πρόκειται περί ψευδοπροβλημάτων. Ενώπιον αυτών αναδεικνύειται η σημασία της πίστεως εις Θεόν ζώντα ως «μεγάλης δυνάμεως», η οποία μάλιστα δεν αφορά μόνον εις την ιδιωτικήν ζωήν, αλλά επηρεάζει τας κοινωνικάς και πολιτισμικάς εξελίξεις. Η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας ετόνισε σαφώς ότι είναι αδύνατον να ευρεθή λύσις εις τα μεγάλα υπαρξιακά θέματα και απάντησις εις το νόημα της ζωής του κόσμου «χωρίς μίαν πνευματικήν προσέγγισιν» (βλ. Εγκύκλιος, § 11).

Επιτρέψατε να κλείσωμεν την προσφώνησίν μας επαναλαμβάνοντες την απάντησιν την οποίαν δίδομεν εις την έκκλησιν του φιλοσόφου «Μείνετε πιστοί στη γη». Έχομεν την πεποίθησιν ότι δεν δυνάμεθα να μείνωμεν πιστοί εις την γην «με κλειστόν τον ουρανόν». Η γνησία πίστις είναι πηγή γνώσεως, ελευθερίας, αγάπης, χαράς και ελπίδος. Εμπνέει τας δημιουργικάς δυνάμεις του ανθρώπου, τρέφει την βούλησιν διά προσφοράν και διακονίαν του κοινού καλού. Η δε συναίσθησις του αιωνίου προορισμού του στηρίζει τον άνθρωπον εις την αντιμετώπισιν των οριακών καταστάσεων της υπάρξεώς του.”

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ευχαρίστησε ιδιαιτέρως τον **Σεβ. Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων και Μ. Βρεττανίας κ. Νικήτα** για την πρωτοβουλία να φροντίσει για την παρουσία ομίλου νέων από την εκκλησιαστική επαρχία του, αλλά και των δύο Ελλήνων καλλιτεχνών, τους οποίους και συνεχάρη για τη συναυλία τους.

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου

ΟΙΚ NIKON ΠΑΤΡΙΑ N
ECUMENICAL PATRIARCHATE